

Лара Вукојчић, 2/3

Ош „ Јован Миодраговић“, Београд

„ЛОТА ПРАВИ ЛОМ“, Астрид Линдгрен

У мамином загрљају, код куће, је најлепше

ТЕМА: Књига говори о девојчици Лоти која је била неваљала, према својој мајци, бежала од куће, али се на крају поправила и покајала за све несташлуке које је правила.

ОСОБИНЕ ЛИКОВА:

Лота: дури се, тврдоглава, непослушна, љута, само разговара са својим медом, стално не слуша маму, невоспитана, бесна, смишља лажи за своје несташлуке, свесна је да је неваљала али ипак прави гупости, мисли да су сви неправедни према њој, свој бес испољава плакањем и вриштањем, бежање од куће јој је излаз из свих проблема, смишља код кога ће побећи, оставља поруку да бежи од куће, пре тога се најела, али је изашла необучена, није знала куда да побегне, понела је меду са собом, не плаши се пса, пристојно се понаша према комшинци, лаже о небризи својих родитеља, ради све у инат својима, обрадовала се што ће становати на тавану тета Берге, стално ради супротно од оног што јој се каже, инати се, радознала је, жели да буде главна у свему, задовољна је својом новом собом-таваном, диви се свему што је нашла у новом дому: сервису за кафу и лутки, стално замишља како се њена старија сестра диви свему што она сада има, жели да цео живот остане у новом стану, „не да ником да дира њене нове ствари“, упорна је да повреди маму и да се осамостали, вредна, доказује се пред својима, воли тату, али не одустаје од својих намера, храбра је пред свима, док не остане сама, диви се процветалом дрвету јабуке, али се сама храбри да јој је лепо у новом стану, плаши се мрака, стално прича са медом и храбри се, замишља како је сад у њеном дому, тужна је и уплашена, пева да отера страх, плаче, покајала се што је побегла, после плакања се развеселила, признала је шта је све радила, извинила се мами, признаје себи да воли брата и сестру, пева од радости што се вратила.

Мама: труди се да удовољи и разуме Лоту, има стрпљења, мама све несташлуке опрашта и прелази преко свега, стално јој говори да је воли, мама је учи како да се извини,

Тата: мудар, познаје Лотину душу, убеђује је да се врати, али не инсистира, спашава је од мрака певањем, дошао је по њу, вратио је кући

Комшиница, тета Берга: мудра, стрпљива, промишљена, хоће да научи Лоту памети и да је најлепше у својој кући а не код других, удовољава Лоти да је одобровољи и да јој на значају, све јој помаже,

Брат и сестра: старији су, знају добро Лоту, воле је и ако је задиркују понекад, први јој долазе у госте и диве се њеној новој кући, радују се Лотином повратку.

ПОРУКА: Писац се овом књигом обраћа свој деци и родитељима. Поручује деци да је најлепше код куће и у мамином загрљају, а родитељима да разумеју своју децу и да им увек говоре да их воле и да су ту за њих.

На почетку читања књиге ја сам се чудила како се Лота неваљало понаша према мајци, како уништава своје ствари, бесни. Лота говори мајци да је глупа, а то ни једна ћерка не би требало да каже. Не свиђа ми се ни зато што лаже, не признаје кривицу, већ окривљује друге. У првом делу књиге Лотино понашање ми се не допада, а у другом делу ми је већ много боља, јер се променила. Код комшинице постаје: послушна, васпитана, смирена, блага, храбра, сналажљива, самостална, вредна, упорна, истрајна, остаје при свом мишљењу...Кад остане сама у мраку,остављена самој себи, без имало љубави, почиње да схвата шта јој у ствари значи љубав родитеља и брата и сестре. Она плаче и покушава да отера страх певањем. Лота је ипак била храбра и истрајна. Не одбија помоћ и враћа се кући, али се покајала и извинила за све лоше што је урадила.

Као у књизи „Страх од књиге“ и овде се појављује трећи лик који помаже да се реши ситуација. Овог пута то је била комшиница, тета Берга: мудра, истрајна, разумна, добронамерна, помаже Лоти да схвати да не може сама да живи.

Ову књигу бих препоручила због краја, а никако због почетка. Она је добар пример како се не треба понашати према својој мајци.

Лара Вукојчић, 2/3

Ош „Јован Миодраговић“

Београд

учитељица: Снежана Вучићевић

телефон: 064 472 0549

Мејл: